

Sprawozdanie

którem Wydział krajowy przedkłada plany i kosztorys krajowego zakładu położnic we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

W uzupełnieniu sprawozdania do l. 2.539/1892. składa Wydział krajowy niniejszem na stół Wysokiej Izby plany i kosztorys budowy krajowego zakładu położnic.

Kosztorys ten oblicza koszta budowy na 255.000 zł., t. j. o 21.000 zł. więcej od sumy w powyższem sprawozdaniu naszym w przybliżeniu podanej.

Przewyżkę kosztów usprawiedliwia projektujący budowniczy tem, że pierwotnie obliczony koszt opierał się na doświadczeniu, osiągniętem przy budowlach rządowych w nowszych czasach wykonanych, a mianowicie przy budowie IV. gimnazjum we Lwowie, a nadto motywuje przekroczenie okolicznością, że pod całym budynkiem urządzono sutereny, które w skrzydłach gmachu będą przydatne do zamieszkania, zaś w trakcie środkowym służyć będą mogły na urządzenie składów. Podwyższenie kosztu budowy wynika też dalej z powiększenia wysokości pojedynczych kondygnacyj, które przyjęto na 4·80 m. względnie w najwyższem piętrze na 4·95., tudzież z powodu, że korytarze będą ogrzane kaloryferami, że okna w korytarzach w tak obfitej ilości muszą być urządzone jak okna pokojowe (t. j. podwójne) i takim samym okuciem zaopatrzone; to samo tyczy się wychodków i głównej klatki schodowej. Wreszcie i rodzaj urządzeń się mających posadzek, częścią kamionkowych, częścią asfaltowych wpłynąć musiał na zwiększenie kosztu. Nadto podnosi budowniczy w swem sprawozdaniu, że wszystkie stropy międzypiętrowe proponowane są do zasklepienia bądź między pasami (gurtami), bądź między trawersami walcowanemi. Najwyższa kondygnacja otrzymać ma stropy belkowane również między trawersami zaciągnięte. Są to wprawdzie konstrukcye kosztowniejsze, ale w tym gmachu konieczne i wymagane z tego powodu, że i na najwyższych piętrach potrzeba ułożyć w niektórych ubikacyach posadzki zupełnie nieprzepuszczalne, które nie dadzą się wykonać na drzewnej konstrukcyi.

Sprawozdanie swoje o szczegółach budowy, uzasadniających zwiększenie kosztów, kończy p. budowniczy oświadczeniem, że w projekcie przedstawionym możliwem też jest wprowadzenie niektórych modyfikacyj, które nie pozostaną bez wpływu na zaoszczędzenie wydatku, a mianowicie:

1) zniżenie wysokości piętr o tyle, że całą wysokość gmachu zmniejszonoby o 1·05 m. Sutereny posiadałyby wówczas w świetle 3·30 m., wszystkie ubikacje na piętrach 4·20 m. do podniebienia sklepień — ewentualnie do sufitu. — Sala operacyjna byłaby zaś odpowiednio wyższą, jak to z przekroju wynika.

Obniżenie to piętr przyniosłoby zaoszczędzenie w kwocie 5.000 zł.

2) Możliwoby w korytarzach tak frontowych jak i pawilonowych zmniejszyć liczbę okien, czyli zredukować ich liczbę do 60, co zaoszczędzi z wydatku kwotę 3.000 zł.

Nakoniec w razie uznania potrzeby jeszcze dalszych oszczędności w budowie, możnaby przez uproszczenie szczegółów fasad budynku uzyskać zmniejszenie kosztu o 1.000 do 1.500 zł.

Uznając, że każda możliwa oszczędność w budowie jest dla funduszu krajowego pożądaną, Wydział krajowy idąc za wskazówkami projektującego budowniczego obniżył kwotę w kosztorysie podaną o sumę 10.000 zł.

Dalszych jednak skreśleń Wydział krajowy doradzać nie może, a to ze względu na okoliczność, że wedle ustępu II. umowy, którą Wydział krajowy ma zawrzeć z c. k. Administracją państwa (na podstawie deklaracji z dnia 15. września 1891 r.) „plany budynków klinicznych ułożone będą przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Rządem“.

Program, szkic i plany powyższej budowy wykonane tedy zostały ze współdziałaniem reprezentantów c. k. Rady zdrowia i Wys. Rządu i z tego powodu — jak to już w sprawozdaniu naszym w tym przedmiocie zaznaczyliśmy — na aprobatę c. k. Administracji państwa liczyć mogą.

Planu i kosztorysu na budowę stacji wodnej nie przedkładamy obecnie, albowiem jak się dowiedzieliśmy, c. k. Rząd krajowy zmierza przedstawić c. k. Ministerstwu wnioski urządzenia w tej stacji motorów do oświetlenia elektrycznego nie tylko wszystkich klinik przy szpitalu naszym, lecz także zakładu anatomicznego, patologicznego, chemicznego i fizyologicznego, które budowane być mają przy ulicy Piekarskiej na gruncie przez miasto odstąpionym.

Od rokowań więc, które dopiero wprowadzimy, zależeć będzie, czy i jaką kwotą c. k. skarb państwa przyczyni się do kosztów ewentualnego zwiększenia budynku na stację wodną. Wykonanie planu i kosztorysu budowy stacji oprócz się tedy musi na wyniku tych rokowań.

Na podstawie przytoczonych w sprawozdaniu niniejszem okoliczności modyfikuje Wydział krajowy wnioski swoje zawarte w sprawozdaniu pierwotnem z dnia 12. lutego 1892 do l. 2.539 złożonem, a stosując je do szczegółów tutaj nagromadzonych uprasza :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do rozpoczęcia w r. 1892 budowy krajowego zakładu położnic wraz z kliniką ginekologiczno położniczą według planu i kosztorysu, sprawdzonych w porozumieniu z c. k. Rządem, a obliczonych na sumę 245.000 zł.

Budowa ta ma być wykonaną w ciągu lat trzech.

II. Sejm wstawia w budżet krajowy na rok 1892 jako wydatek nadzwyczajny na tę budowę pierwszą ratę w kwocie 90.000 zł.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zamieszczenia na ten cel w preliminarzu na rok 1893 drugiej raty w kwocie 100.000 zł.

Zaś w preliminarzu na rok 1894 :

a) na dokończenie budowy kwoty 55.000 zł.

b) na koszta wewnętrznego urządzenia zakładu kwoty 22.500 zł.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji przedłożył po porozumieniu się z c. k. Rządem plan i kosztorys stacji wodnej i motorów.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 17. marca 1892.

Marszałek krajowy :

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca :

Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.